

PUT PUTUJEM

Sva sreća pa danas više ne vjerujemo (barem mi geodeti) da je Zemlja ravna ploča koju na svojim leđima nose četiri slona i kornjača, niti će nas poslati inkviziciji ako kažemo da Zemlja nije u središtu svemira. Budući da se još uvijek držimo svog elipsoida, kugle i geoida, ne možemo otputovati na kraj svijeta, ali svakako možemo spakirati kofer i uputiti se u pustolovinu. Kako? Studiranjem u stranoj zemlji! Ipak, ne možemo zavrtjeti globus i nasumično odabrati odredište (baš me zanima kakvo je stanje geodezije na Havajima), ali vjerujem da će se za svakog pronaći neko zanimljivo mjesto. Postoje brojne mogućnosti, od odlaska na cijeli diplomski studij u inozemstvo do različitih razmjena studenata od kojih neke uključuju stručnu praksu, neke samo pisanje diplomskog rada ili i samog slušanja predavanja i polaganja ispita. Sve ovisi o tome koje su vaše želje i koliko volje imate upustiti se u hrabru borbu s papirologijom te tražiti dragi Google da vam pomogne.

Jeste li u srednjoj uvijek bježali sa satova stranog jezika, a pisanje sastavaka na njemačkom bilo je prava tortura? Zaista, pa tko bi pamtio sve one pridjevske deklinacije i glagolska vremena, da ne spominjem određene i neodređene članove! Engleski još može proći; sva sreća pa titlovi ne izlaze čim izađe najnovija epizoda omiljene serije pa ih gledamo bez prijevoda i usput upijamo pokoju riječ. U današnje vrijeme jezici su i više nego traženi i potrebni pa bi usavršavanje naših jezičnih vještina svakako bilo velik plus. Ima li boljeg načina od studiranja vani? Nekima je možda i jezik prepreka da se odluče na taj korak, ali u većini slučajeva, nakon početnog šoka i prilagodbe,

počinješ se čuditi sam sebi kako prirodno počinješ prihvaćati drugi jezik i polako se rečenice slažu same od sebe, bez prethodnog mozganja. Osim učenja stranog jezika koji dolazi u paketu s odlaskom u inozemstvo, otkrit ćete jedan sasvim drugi svijet. Nova okolina, novi ljudi, novi načini učenja. Sve će se u jednom danu okrenuti za 180°, ali isplati se. Gradovi koji nikad ne spavaju, mogućnosti koje samo čekaju da budu iskorištene, upoznavanje tuđe kulture. Tko zna, možda završite centrirajući i horizontirajući instrument u Londonu. :)

Jedna iz široke lepeze razmjena je Erasmus, popularan među studentima jer omogućava odlazak u inozemstvo i na samo jedan semestar bez kasnijeg polaganja razlike ispita. Erasmus je zapravo potprogram akademske mobilnosti namijenjen visokom obrazovanju u sklopu programa za cjeloživotno učenje. Studenti mogu otići na studijski boravak ili stručnu praksu, a dužina boravka iznosi najmanje 3, a najviše 12 mjeseci. Naš fakultet trenutno ima potpisane ugovore s fakultetima u Ljubljani, Dresdenu i Münchenu, ali očekuje se nastavak suradnje i proširivanje izbora. Jedan od poznatijih natječaja za dodjelu stručnih praksi je IAESTE koji omogućuje najboljim studentima odlazak na atraktivne lokacije, rad i stjecanje iskustva na budućem polju zanimanja, a uz to jamči najbolje ljeto u životu. Dakle, želite jesti talijansku pizzu, piti češko pivo, popeti se na Eiffelov toranj, vidjeti Big Ben, a uz to doživjeti hrpu priča za koje nikad neće biti dovoljno riječi da ih ispričate? Pronađite nešto što vam odgovara i riskirajte! Neka od iskustva donosimo na sljedećim stranicama vašeg najdražeg stručnog časopisa. :)

Crtice s doktorata u Salzburgu

Prije svega, želio bih se zahvaliti profesoru Damiru Medaku i asistentu Ivanu Medvedu, koji su mi bili podrška tijekom cijelog procesa. Ni sam nisam znao kako i otkud početi i kako se postaviti, ali zato su mi oni svojom podrškom sve olakšali i neizmerno sam im zahvalan na tome.

Što reći, koju »posluku porati«? Zovem se Ivan Tomljenović i završio sam diplomski Studij geodezije i geoinformatike, usmjerenje geoinformatika, na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu u lipnju prošle godine. Trenutno se nalazim u Austriji, u malom gradiću zvanom Salzburg, gdje pohađam postdiplomski studij (PhD) Doctoral College GIScience (<http://dk-giscience.zgis.net>) u sklopu Sveučilišta u Salzburgu. Krenimo redom...

Kako sam dospio ovdje? Nakon što sam definitivno odlučio da želim potražiti posao van okvira Lijepe naše, uputio sam se jedinim osobama za koje sam smatrao da mi mogu pomoći i krenuo postavljati pitanja. Profesor Medak i asistent Medved izašli su mi u susret te me uputili na par web stranica na kojima sam krenuo tražiti oglase. Ovim putem postavljam link ovdje kako biste i vi, ako imate želju, mogli otići i potražiti oglase: <http://ec.europa.eu/euraxess/index.cfm/jobs/index> (stranica Europske komisije na koju se redovito postavljaju ponude za posao iz više znanstvenih područja, potrebno je samo registrirati se i popuniti vlastiti CV) te <http://www.earthworks-jobs.com> (odličan izvor ponuda za posao bilo kojeg tipa, znanstveni ili standardni pristup). Sljedeće što je trebalo je hrpa ustrajnosti i hladna glava. Nakon otprilike 25 poslanih upita i više od 20 odbijenica, stigao je i on, poziv na intervju. Uslijedilo je savjetovanje s profesorom i asistentom te put u Salzburg. Bilo je poprilično stresno sjediti ispred komisije sastavljene od 8 profesora koji su vrhunski stručnjaci na svom području i odgovarati na brojna pitanja. Nakon povratka kući uslijedilo je mukotrpno čekanje na odgovor. Mjesec dana kasnije, isti je i stigao u obliku e-mail poruke koja mi je dala do znanja da

sam trenutno prvi na listi čekanja i da će me zvati ako se oslobodi dodatno mjesto. Ne moram ni napomenuti da su mi u tom trenutku sve lađe potonule. Nakon dodatnih mjesec dana čekanja, a baš dan prije obrane diplomskog, uslijedio je poziv od mog sadašnjeg mentora koji mi je ponudio otvorenu poziciju. Uslijedio je emocionalni šok i opća panika, sazivanje sve bliže i daljnje rodbine, prijatelja i ostalih... I tako, nakon hrpe popunjenih prijava i dodatne papirologije, sjedim u svom uredu u Salzburgu i prisjećam se svega s osmijehom. Ako imate želju iskušati svoju sreću van okvira Lijepe naše, zaboravite na riječi »ne mogu« i »neću« te pokušajte biti hladne glave. Upornost je jedino na što se možete osloniti.

Gdje sam sad? Salzburg, četvrti najveći grad u Austriji, smješten sjeverno od Alpa. Udaljen je oko 300 km od Beča, ima površinu oko 66000 km² te oko 150000 stanovnika. Grad ima tri sveučilišta te visoki postotak studenata. Uvršten je na UNESCO-vu Listu svjetske

baštine 1997. godine. Rodno je mjesto Wolfganga Amadeusa Mozarta i Christiana Dopplera. Vrlo popularan među turistima kojih ne nedostaje tijekom cijele godine. Što se tiče standarda, jedan je od najskupljih gradova za život u Austriji.

Posao? Unutar okvira Sveučilišta u Salzburgu osnovan je poseban postdiplomski program pod izvornim nazivom »Doctoral College GIS-science«. Financijska podrška dobivena je od strane nacionalne agencije za financiranje istraživanja (National Research Funding Agency – FWF). Prva skupina polaznika započela je s radom 3.10.2011. godine te se sastoji od 10 potpuno financiranih te 8 pridruženih suradnika koji dijele identična prava kao i prva skupina, ali se sami financiraju. Ja se nalazim u prvoj skupini. Opis posla može se svesti na sljedeću krilaticu: »edukacija kroz istraživanje«. Plaćeni ste da se obrazujete i doprinosite »kritičnoj« masi znanja, a zauzvrat na kraju školovanja dobijete svoju doktorsku titulu, ukoliko zadovoljite kriterije i uspješno obranite disertaciju. Predviđeno je da student tijekom studija ode na razmjenu u trajanju od 6 mjeseci. Moguće je izabrati pogodno mjesto u dogovoru s mentorom. Postoji već unaprijed definirana lista mogućnosti, ali ju je moguće promijeniti ako se mentor složi s odlukom. Poslovni ugovor traje 3 godine, s tim da je moguće produžiti isti i na 4. godinu ako se procijeni da je vaš doprinos značajan te vam se dopusti da istražujete svoje područje dodatnih pola godine do godinu dana. Nakon isteka ciklusa od 3, odnosno 4 godine, ponovno se otvaraju radna mjesta i kreće novi ciklus. Predviđeno je da cijeli program traje ukupno 12 godina, tj. da izrodi 3 generacije doktoranada. Cijeli program podijeljen je na tri zasebne cjeline:

- Reprezentacije i podatkovni modeli – fokusirani na istraživanje vezano uz konceptualno modeliranje prostora, prostornih

značajki i fenomena. Također daje prostorni uvid u razne oblike fizičkih i apstraktnih objekata sa svrhom otkrivanja potencijalne snage unutar »prostorne perspektive«.

- Vrijeme i procesi – koriste se rastućom dostupnošću podataka dobivenih iz raznih senzora u realnom vremenu, važnošću procesno orijentiranog modeliranja te će se posvetiti potrebi vremenskog modeliranja iznad standardnih okvira jednostavnih i diskretnih vremenskih presjeka.
- Prostor, mediji i društvo – razmatra perspektivu korisnika te se koristi komunikacijom na razini geoinformacija kao teoretskim izvorom za prostorno istraživanje: kognitivni procesi vode do mentalnih mapa koje su visokorelevantne po pitanju djelovanja, a što zauzvrat oblikuje fizičke i socijalne prostore. Koncepti prostornog razmišljanja te prostorne teorije čine srž ove cjeline.

Više informacija o samom studiju, cjelinama te kontakt podacima svih zaposlenika, možete pronaći na sljedećoj stranici: <http://dk-gis-science.zgis.net>.

Život u Austriji? Ne mogu se požaliti. Zараđujem dovoljno za održavanje i usput si mogu priuštiti određene sitnice. Poslovna atmosfera je opuštena, radite s fleksibilnim radnim vremenom (dođete kad hoćete, odradite svojih 6 sati i idete kući) te imate vlastiti ured. Grad je malen, nije baš prepun sadržaja za mlade ljude, ali može se pronaći puno toga da se ispuni svakodnevnica. Svi sadržaji lako su dostupni, a klubova ima dovoljno da imate gdje izaći i zabaviti se. Pivnice, klubovi, kafići, kulturne znamenitosti, sportski sadržaji, kulturni sadržaji... Ne mogu reći da mi nešto fali.

Ivan Tomljenović

Erasmus razmjena Zagreb - Ljubljana

Već iz naslova možete razabrati da će idućih nekoliko redova teksta biti posvećeno, među studentima dobro poznatoj, *Erasmus* razmjeni. U njoj je, naravno, sudjelovao netko od studenata Geodetskog fakulteta u Zagrebu. Otišao je u Ljubljanu, obavio razmjenu, vratio se nazad u Zagreb i sad vam piše o tome kako je bilo.

Taj tajnoviti student sam ja, Ivor Hodulak, inače student 3. godine preddiplomskog studija Geodezije i geoinformatike. Nisam preveliki entuzijast što se putovanja tiče pa se za razmjenu nisam odlučio iz turističkih razloga. Mogao sam se prijaviti i za razmjenu u daleku Njemačku ili na neka druga mjesta, ali sam otišao u ne tako daleku Sloveniju. Razmjenu čak nisam ni planirao, već mi je na nju ukazao Ivo, moj kolega s faksa, koji je pročitao obavijest o razmjeni na stranicama našeg fakulteta i iz zafrkancije predložio da odem. Pomislio sam: »Slovenski znam, Ljubljana i nije tako daleko, tamo mi studira veliki dio prijatelja pa zašto onda ne bih otišao na jednosemestralni izlet u Ljubljanu!?» Naravno da je pored toga razlog za odlazak u Ljubljanu bio i stjecanje novih prijateljstva, upoznavanje potencijalnih budućih suradnika, nova znanja i iskustva, ali te su mi stvari prve prozujale kroz glavu. Tada sam se, skoro pa ni iz čega, zagrijao za ideju i u idućim danima, uz pomoć profesora Vlade Cetla, našeg ECTS koordinatora, ispunjenih nekoliko dokumenata i riješenih birokratskih procesa, prijavio na razmjenu. S obzirom da živim u Krškum u Sloveniji, moja razmjena bila je malo neuobičajena u odnosu na ostale kod kojih su destinacije zemlje u kojima ne živiš. Moj slučaj bio je zanimljiv ne samo mojim kolegama, nego i djelatnicima na našem Sveučilištu u Zagrebu, a da ne govorim koliko me čuđenja dočekalo u Ljubljani.

Na fakultetu u Ljubljani koji se zove Fakulteta za gradbeništvo in

geodezijo (u prijevodu: *Fakultet građevine i geodezije*) i nalazi na adresi Jamova 2, geodezija je jedan od smjerova. Već sam se na početku uspio dosta dobro uklopiti među nove kolege te veći dio njih upoznati, za što je svakako zaslužno njihovo gostoprimstvo i želja da mi pomognu oko snalaženja u novoj okolini, kao i mali broj studenata na godini. Na trećoj godini bilo nas je 20-ak, tako da su predavanja, kao i vježbe, tekla u poprilično toploj atmosferi. Problem, na kojeg sam naletio već na početku, prije samog odlaska pri sklapanju ugovora u kojem se odabiru predmeti koje student upisuje na drugom fakultetu, nepoklapanje je našeg i njihovog nastavnog plana. Peti (zimski) semestar, kojeg sam upisivao, u Ljubljani i kod nas u Zagrebu nije jednak, sličan je u jednom ili dva kolegija. U namjeri da u Ljubljani odslušam što sličnije kolegije onima koje bih inače slušao u petom semestru kod nas, morao sam birati kolegije sa zimskih semestara preddiplomskog studija, od kojih su mi najviše odgovarali kolegiji trećeg i petog semestra pa sam se tako tijekom studija upoznao i sa studentima druge godine. Gledajući unatrag, nepoklapanje našeg i njihovog programa bio je jedini veći problem i stvar koja se mi nije sviđala, ali kako smo zajedničkim snagama uspjeli izabrati kolegije ukupne vrijednosti od 30 ECTS bodova i dogovoriti da njihovim polaganjem mogu nesmetano nastaviti studij nakon razmjene, ni to više nije predstavljalo nekakav problem.

Kada je počeo *čisti* studij, sve je teklo uobičajenim putem, kao i kod nas: slušanje predavanja, obavljanje vježbi, predaje projekata... Na kolegijima koje sam slušao primijetio sam da su zbog manjeg broja studenata predavanja kod nekih profesora dinamičnija zbog interakcije studenti – profesor pa samim time možda i efektivnija

nego kod nas. Dojmio me se i broj računalnih učiona te njihova neprestana dostupnost studentima, tako da se mogu slobodno koristiti kada u njima nema nastave. Pristup računalima bio je gotovo uvijek omogućen. Osim opremljenosti računalima, dojmila me se i opremljenost geodetskim instrumentima. Svaka je od 6 grupa za vrijeme dvodnevni terenskih vježbi iz kolegija *Katastar nekretnina* na Vačama (naselje u neposrednoj blizini točke GEOSS – geometrijsko središte Slovenije), gdje sam također sudjelovao, bila opremljena Leica totalnom stanicom i svim pripadajućim instrumentarijem. Uz terenske vježbe na Vačama, za studente istog kolegija, organiziran je i izlet u okolicu Maribora, gdje se nalazi općina Markovci poznata po velikom broju komasacija, koji je poslužio za bolje upoznavanje s procesom komasacije. U sklopu istog izleta vodili su nas još i u najveću slovensku hidroelektranu Zlatoličje te kasnije u Maribor pa sam tako još bolje upoznao znamenitosti Slovenije.

Dok sam bio u Ljubljani, morao sam nešto i jesti pa evo nešto o studentskoj prehrani. Ona je subvencionirana kao i kod nas, s tim da studenti ne jedu samo u menzama, već i u restoranima koji imaju menije za studente. Pa tako na studentski bon možeš jesti u pizzeriji, meksičkom, kineskom, indijskom ili nekom drugom restoranu, kebab, ćevape, sendviče itd. Tako da, što se tiče izbora i kvalitete hrane, može se reći da je bolja nego kod nas, ali je zato i dosta skuplja. Za jedan obrok srednje cijene student plaća od 2 do 3 €. Cijene mogu biti više, ali i niže, ovisno o tome u kojem se restoranu jede. Kad smo već kod studentskog života, ne možemo izostaviti ni noćni život. No njega ne mogu baš previše pohvaliti, ali ne mogu ni reći da je loš, barem za one koji znaju kuda treba ići. Postoje kafići otvoreni do kasnih noćnih sati i mjesta za koncert poput Kino Šišika, Metelkova, Cvetličarna itd., gdje je uvijek moguće pronaći zanimljiva zbivanja i dobru glazbu.

Nakon uspješno obavljenog semestra u Ljubljani, moram reći da mi nije nimalo žao što sam otišao na razmjenu. Sve u svemu, bilo mi je lijepo, ali mi je upravo tako i drago što sam se vratio.

Ivor Hodulak

ISKUSTVO S PRAKSE U NJEMACKOJ

Za samo jednu ponuđenu praksu u geodetskoj struci prijavilo se sedmero ljudi, a ja sam bio zadnji na popisu. Razmišljao sam isplati li se uopće ići na podjelu praksi ili da zovnem prijatelja da odemo na pivu. Na kraju sam otišao iz čiste znatiželje, da vidim tko će mi ukrasti tu zadnju priliku da odem negdje vani na praksu (u tom trenutku bio sam apsolvant i jedino što sam još trebao jest napisati diplomski rad). Nakon petnaestak minuta primijetio sam da ne prepoznajem nikoga s faksa u predavaoni gdje su se dijelile prakse i to je bilo dovoljno da se lagano počne radati nada - vječni optimist! Onda sam načuo da je cura s moje godine koja je inače bila prva na popisu odustala od prakse i tada su već i ostali u prostoriji počeli gledati sa zanimanjem što će se dogoditi. Nakon 5 minuta znojenja i grickanja noktiju došla je na red geodezija i cura iz IAESTE-a rekla je neka dignu ruke svi koji su prisutni s Geodetskog fakulteta. Na moju sreću samo je jedna ruka poletjela u zrak – i to moja! Ljudi u redu pored mene čak su i počeli pljeskati jer su shvatili što se dogodilo, a ja sam brže bolje išao potpisati ugovor da se kojim slučajem, nakon svega toga, ne bi pojavio netko od mojih kolega i odnio mi praksu u zadnjim sekundama.

Dobio sam praksu u Njemačkoj, u Stuttgartu, a jedan od uvjeta za dobivanje prakse bio je dobro poznavanje njemačkog jezika. Ovo spominjem jer sam u početku njemački znao samo površno i nisam imao pojma kako ću se sporazumjeti s njemačkim kolegama. Na kraju je sve ispalo super i sada ne bih lagao kada bih u životopisu

napisao da se njemačkim jezikom služim sasvim dobro.

Kada sam došao u Stuttgart, dočeka me jedan od članova IAESTE-a i odveo do stana u kojem sam trebao provesti tri mjeseca za vrijeme prakse. Imao sam svoju sobu i petero cimera/cimerica. Kada sam tek došao, dijelio sam stan s jednim momkom iz Slovenije, jednim iz Kanade, jednim iz Nizozemske, jednim iz Ukrajine i curom iz Finske. Kasnije su stigli momak iz Australije i momak iz Srbije. Oni su imali malo ležernije prakse od mene jer sam ja jedini baš radio u tvrtki, ali meni je to i odgovaralo. Da mi je netko prije prakse rekao da ću se svako jutro dizati u 6 i raditi do 5 - 6 popodne, ne znam koliko bih joj se radovao, ali gore sam nekako odmah uhvatio ritam i baš sam imao energije za sve. Preko tjedna sam radio i bavio se sportom, a vikendom tulumario i moram reći da mi nije falilo ni jednoga ni drugoga.

Najbolja stvar kod IAESTE praksi su tzv. IAESTE vikendi. Uvijek besprijekorno organizirani, puni ljudi iz cijelog svijeta i pozitivne energije. Ja sam bio u Pragu i Münchenu te u Stuttgartu, naravno. Najbolji vikend bio je u Münchenu, iako sam drugu noć zaspao prije ponoći (besplatan savjet: nemojte početi piti u 9 ujutro!). Nema smisla opisivati te vikende, to jednostavno treba doživjeti, »ergo« prijavite se za praksu.

Ono što bi vjerojatno većinu moglo zanimati je stanje s novcem. Ja nisam imao apsolutno nikakvih problema s novcem, a roditelji mi nisu morali uplatiti ni kune dok sam bio na praksi. Naime, imao sam dosta prekovremenih koji su se uredno plaćali u tvrtki u kojoj sam

imao praksu, plus neki dodaci od DAAD-a do kojih sam došao samo zato što sam pitao. Uglavnom, kada dođete na praksu, dobro se raspitajte koje sve mogućnosti postoje za subvencioniranje svega što vam padne na pamet. Mi smo imali sreću što nam je cimerica iz Finske svoju praksu odrađivala za IAESTE, tako da smo imali »insajdera«. Gdje god smo išli, dobili bismo bar dio novaca nazad od IAESTE-a, samo bismo morali sačuvati račune.

Na kraju mogu reći da sam ljut na sebe što mi je trebalo čak 5 godina da se prijavim na ovako nešto i što je to najvjerojatnije bila moja prva i zadnja praksa ovakvog tipa u životu. Vratio sam se u Zagreb prije petnaestak dana i ne mogu vam opisati kako mi je sad dosadno ovdje. Iskustvo i znanje koje sam dobio u ta četiri mjeseca (na kraju sam produžio svoju praksu za mjesec dana) koliko je trajala praksa, veće je nego sve što sam naučio u 5 godina fakulteta. Sve dotada bila je čista teorija i kada sam napokon počeo raditi, uživao sam kao malo dijete. Također, nisu zanemarivi ni *beer festivali* koji su bili jedan od razloga produživanja prakse i nisam pogriješio ostavši mjesec dana duže. Inače, ako dobijete priliku za praksu u Njemačkoj, prihvatite obilježje, vjerujte mi, nećete požaliti.

Meni je ova praksa bila iskustvo koje nikada neću zaboraviti. Hvala IAESTE-u Zagreb na svemu, stvarno ste super ekipa!

P.S. Posebno hvala mojim kolegama koji se nisu pojavili na dodjeli praksa. SUCKERS!!! :)

Ruso

Postdoktorsko usavršavanje u Italiji

U razdoblju od 1. veljače 2011. do 31. siječnja 2013. prof. dr. sc. Vlado Cetl boravi na postdoktorskom usavršavanju u Institutu za okoliš i održivost u Zajedničkom istraživačkom centru Europske komisije u Ispri, u Italiji.

Zajednički istraživački centar (*Joint Research Centre - JRC*) ima misiju pružati znanstvenu i tehničku podršku usmjerenu na korisnike za osmišljavanje, razvoj, provedbu i praćenje politike EU-a (<http://ec.europa.eu/dgs/jrc>). Zajednički istraživački centar obuhvaća 7 znanstveno-istraživačkih instituta:

- IRMM (Institute for Reference Materials and Measurements), Geel, Belgija
- IE (Institute for Energy), Petten, Nizozemska
- ITU (Institute for Transuranium Elements), Karlsruhe, Njemačka
- IPSC (Institute for the Protection and Security of the Citizen), Ispra, Italija
- IHCP (Institute for Health and Consumer Protection), Ispra, Italija
- IES (Institute for Environment and Sustainability), Ispra, Italija

• IPTS (Institute for Prospective Technological Studies), Sevilja, Španjolska
Uprava za proširenje i integraciju Zajedničkog istraživačkog centra (*JRC Enlargement and Integration Action*) nalazi se u Bruxellesu u Belgiji i usredotočena je na istraživačke potrebe zemalja kandidatkinja s ciljem da ubrza njihovu pripremu za ulazak u Europsku uniju. Znanstvenu i stručnu suradnju sa Zajedničkim istraživačkim centrom moguće je ostvariti putem sudjelovanja hrvatskih znanstvenika u stručnim tečajevima i radionicama JRC-a, zajedničkim istraživač-

kim projektima te preko mogućnosti zapošljavanja i otvaranja novih radnih mjesta u Zajedničkom istraživačkom centru. Takva prilika je posebno zanimljiva za stručnjake iz Hrvatske, s obzirom na skoro punopravno članstvo u EU. Na web stranici JRC-a redovito se objavljuju novi natječaji, a moguće je otići na izradu doktorskog rada, postdoktorsko usavršavanje i kao znanstvenik s višegodišnjim iskustvom za rad na određenim projektima. Također, postoje i natječaji za nacionalne eksperte u odgovarajućem području.

Prof. dr. sc. Vlado Cetl boravi u Institutu za okoliš i održivost u Odjelu za digitalnu Zemlju i referentne podatke (*Digital Earth & Reference Data Unit*), bivšem Odjelu za infrastrukturu prostornih podataka (*Spatial Data Infrastructure Unit*). Jedna od temeljnih zadaća Odjela je pružanje podrške implementaciji INSPIRE (*Infrastructure for Spatial Information in Europe*) Direktive u zemljama EU. Prof. Cetl uključen je u izradu tehničkih specifikacija i propisa vezanih uz INSPIRE skupove prostornih podataka, kao i uz aktivnosti proširenja te uspostave INSPIRE-a u zemljama Zapadnog Balkana, među kojima je i Hrvatska.

